

# Dr. Peter David Beter — Audio list č. 08

21. januára 1976

Slovenský preklad z anglického prepisu. Preklad vyhotovený 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Nasleduje úplný preklad historického prejavu a vloženého otvoreného listu. Tvrdenia, obvinenia a predpovede patria autorom pôvodného textu; preklad ich neoveruje ani nepotvrďuje. Dobové časové odkazy, čísla, adresy a ceny zostávajú zachované. Pasáže o plutóniu a zdraví sú súčasťou historického textu, nie súčasným zdravotným odporúčaním. AUDIO LETTER® je označenie pôvodnej série spoločnosti Audio Books, Inc. Redakčná poznámka s údajmi z roku 1981 pochádza z predlohy.

## Úvod

Ahojte všetci, tu je Dr. Beter. Dnes je 21. januára 1976 a toto je môj mesačný AUDIO LIST č. 8.

Keď začíname oslavovať dvojsté výročie našej nezávislosti, zamyslime sa na chvíľu nad našou minulosťou. Z rozsiahlej divočiny vytvoril náš ľud národ s ohromujúcou rýchlosťou. Naši predkovia založili národ s najvyššou a najstabilnejšou formou samosprávy, akú kedy človek vymyslel. Bola jedinečná na celom svete: návod na slobodu, dostatočne jednoduchý na to, aby mu rozumel každý, a predsa skutočne geniálne dielo. Niet divu, že už od našich prvých dní ako nezávislého národa boli oči celého sveta upreté na SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ.

To, čo sa spočiatku nazývalo našim ušľachtilým experimentom, dosiahlo veľkolepý úspech a americká zástava slobody sa stala symbolom nádeje pre utláčané národy všade na svete.

Stalo by sa niečo z toho bez jasnej vlasteneckej vízie našich otcov zakladateľov? Mohlo by sa to uskutočniť bez odvahy Georgea Washingtona, ktorý v roku 1776 viedol slávny prekvapivý útok proti omnoho silnejším britským jednotkám v Trentone? Mali by sme svoju inšpirovanú a inšpirujúcu ÚSTAVU, keby výzva Benjamina Franklina na modlitbu neprelomila patovú situáciu v otázke zastúpenia na ústavnom konvente vo Filadelfii v roku 1787? Mohli by sme vôbec mať vládu, ktorá citlivo vníma želania ľudu, keby pokoru našich prvých vodcov nahradilo arogantné chvastanie, aké predvádzajú naši dnešní skorumpovaní vládcovia? A mali by sme taký národ, akým sme, keby naši otcovia zakladatelia verili v internacionalizmus, ktorý dnes presadzujú bratia Rockefellerovci?

Čo by dnes povedali naši otcovia zakladatelia, keby videli, ako zasahujeme do záležitostí iných krajín? Čo by si pomysleli o nesmiernych obetiach, ktoré priniesli, keby videli, ako naši dnešní vládcovia na naše vlastné náklady budujú iný národ, aby sa stal naším otrokársnym pánom?

Všetkým by nám prospelo opäť sa vrátiť k vlasteneckým slovám Georgea Washingtona v jeho rozlúčkovom prejave vo funkcii prezidenta. Svojim krajanom radil rozvíjať obchodné vzťahy s cudzími národmi s čo najmenším politickým prepojením. Neodrádzal od samotných obchodných vzťahov a nenamietal ani proti dočasným spojenectvám s cudzími národmi, keď sú potrebné v núdzi. Dal nám však jasné a dôrazné varovanie, ktoré má pre nás dnes naliehavý význam. Citujem:

„Vyhýbať sa trvalým spojenectvám s ktoroukoľvek časťou zahraničného sveta.“

Riadia sa dnes týmto pravidlom naši rockefellerovskí vládcovia a ich závislí prívrženci?

Od roku 1917 je Rockefellerovo impérium spojencom Sovietskeho zväzu, s ktorým máme byť proti svojej vôli zlúčením, pričom napokon budú za volantom Sovietsi! Ako som vysvetlil minulý mesiac a často rozoberal aj pri iných príležitostiach, my, ľud, sme obeťami spojenectva medzi štátnym socializmom v Rusku a korporátnym socializmom tu u nás pod vedením bratov Rockefellerovcov. A, priatelia, nejde o

neformálne usporiadanie. Prinajmenšom od začiatkov Eisenhowerovej administratívy, ktorú v skutočnosti zo zákulisia riadil Nelson Rockefeller, existuje smernica Bieleho domu, ktorú vám teraz odhalím po prvý raz. Je krátka, ale vôbec nie príjemná. Za jeden z hlavných cieľov federálnej politiky stanovuje, citujem:

„Zmeniť život v Spojených štátoch tak, aby sa dal pohodlne zlúčiť so životom v Sovietskom zväze.“

Priatelia, prezidenta Forda alebo kohokoľvek iného v Bielom dome nielen vyzývam, ale priam provokujem, aby pod prisahou poprel existenciu tejto smernice. Neurobia to, pokiaľ sa nestali takými zúfalými, že sú ochotní riskovať akýkoľvek bluf, pretože mám prístup k listinným dôkazom o tejto záležitosti, ktoré by ich mohli okamžite usvedčiť z krivej prisahy a viesť k ústavnej obžalobe a odvolaniu z funkcie, prípadne k väzeniu.

Áno, priatelia, táto krátka smernica Bieleho domu – citujem: „Zmeniť život v Spojených štátoch tak, aby sa dal pohodlne zlúčiť so životom v Sovietskom zväze“ – je kľúčom k celej našej dnešnej domácej a zahraničnej politike. Vysvetľuje, prečo sme sa stali továrňou pre Sovietsky zväz. Vysvetľuje, prečo sa toľko nadnárodných korporácií používa na budovanie sovietskeho hospodárstva a súčasné oslabovanie nášho vlastného. Vysvetľuje, prečo sú mnohé obrovské nadácie ovládané Rockefellerovcami, oslobodené od daní a pracujúce týmto smerom, chránené pred stíhaním za svoje očividné porušovanie zakladacích listín. Vysvetľuje, prečo banky a finančné inštitúcie ovládané Rockefellerovcami tak cielavedome financujú sovietsky kolos na účet amerických daňovníkov.

Niet sa veľmi čo čudovať, že biológ a nositeľ Nobelovej ceny George Wald v článku spred roka o nekontrolovanej moci nadnárodných korporácií povedal, citujem: „Preto sa nijaký národ nepodobá Spojeným štátom tak veľmi ako Sovietsky zväz.“

Spoluobčania, je nevyhnutné, aby sme zastavili toto strašné sklzávanie späť do tyranie. Ak máme prežiť ako slobodný ľud aj po tomto roku dvojstého výročia, my, ľud, musíme povstať a prinútiť vládu, ktorá nám patrí, aby sa znova obrátila vpred, k stále novým a stále sviežim ideálom a zásadám, ktoré stáli pri zrode nášho veľkého národa. Som absolútne presvedčený, že to ešte môžeme urobiť, AK BUDEME CHCIEŤ.

Minulý mesiac som nahral AUDIO KNIHU č. 6 s názvom „ČO MÔŽEME UROBIŤ, ABY SME ZACHRÁNILI AMERIKU“, aby som vysvetlil stratégiu, o ktorej verím, že môže a dokáže splniť túto úlohu. A už teraz pozorní občania po celej Amerike počúvajú toto posolstvo, púšťajú sa do práce a prichádzajú s návrhmi. Ak sa do tejto úlohy zapojíte aj VY, dokážeme to. Medzitým vás chcem naďalej informovať, proti čomu stojíme, ako sa udalosti vyvíjajú a aké plány sa pripravujú v zákulisí. Preto vám dnes chcem hovoriť o troch témach, ktoré všetky odrážajú úsilie zlúčiť život v Amerike so životom v Sovietskom zväze.

**Téma č. 1 - Naše obvinenia pre občiansku obžalobu v súvislosti s utajovaním dvojitého škandálu vo Fort Knox**

**Téma č. 2 - Pokrok a problémy Rockefellerovcov v ich úsilí stiahnuť naše hospodárstvo na sovietsku úroveň**

**Téma č. 3 - Takzvané „uvolňovanie napätia“ a ignorované prorocké varovania Georgea Washingtona**

## **Téma č. 1 - Naše obvinenia pre občiansku obžalobu v súvislosti s utajovaním dvojitého škandálu vo Fort Knox**

Je nevyhnutné, aby som dnes venoval osobitnú pozornosť prvej téme, ale zvyšné dve rozoberiem čo najúplnejšie v čase, ktorý na ne zostane.

Takmer pred dvoma rokmi, v apríli 1974, som počas výpovede pred podvýborom Výboru Snemovne reprezentantov pre bankovníctvo a menu po prvý raz odhalil, že zo skladu drahých kovov vo Fort Knox bolo vykradnuté zlato. Bol som pripravený predložiť dôkazy na podporu svojich obvinení, ale neurobilo sa vôbec nič! Keď ma Kongres sklamal, obrátil som sa so svojím príbehom na verejnosť prostredníctvom prednášok, rozhlasových diskusných relácií a uverejnenia svojich obvinení v celoštátnom týždenníku. Pod tlakom verejnosti vláda reagovala spustením dôkladne zorganizovaného utajovania, oveľa rozsiahlejšieho a závažnejšieho než utajovanie škandálu Watergate, ktorý zbavil úradu nášho posledného zvoleného prezidenta.

Samotné utajovanie sa začalo 23. septembra 1974 starostlivo zinscenovanou návštevou členov Kongresu a novinárov vo Fort Knox. Následné utajovanie som podrobne opísal okrem iného v AUDIO KNIHE č. 2 „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“. Od júna 1975 vám tiež priebežne prinášam nové informácie prostredníctvom mesačného AUDIO LISTU. V októbri 1975 som odhalil to, čo som sa práve vtedy dozvedel a čo robí zo situácie vo Fort Knox „dvojité“ superškandál: prítomnosť približne 60 libier rádioaktívneho kvapalného superjedu vyrobeného zo smrtiaceho plutónia-239 v centrálnom jadrovom trezore skladu drahých kovov vo Fort Knox. Nádoby s jedom, ktoré tam CIA umiestnila v roku 1968, korodujú a unikajú čoraz rýchlejšie, čím ohrozujú zdravie a dokonca životy miliónov Američanov na juhovýchode Spojených štátov.

Reakcia vlády na túto druhú, omnoho závažnejšiu polovicu škandálu vo Fort Knox bola rovnaká ako na prvú: UTAJOVANIE. V posledných mesiacoch som vysvetlil, ako sa najprv senátor Frank Church a potom kongresman Otis Pike, predsedovia spravodajských výborov Senátu a Snemovne reprezentantov, stali účastníkmi utajovania plutóniového škandálu vo Fort Knox; a ako vládni úradníci používajú byrokratické nezmysly, aby sa vyhli priamym a čestným odpovediam o tejto situácii.

Teraz sa však utajovanie škandálu vo Fort Knox ešte zhoršuje. Nedávno vstúpilo do novej fázy otvoreného klamania a zastierania dôkazov týkajúcich sa mojich obvinení. Hrajú vabank a bod, z ktorého niet návratu, prekročili už dávno. Rovnaké vládne taktiky klamania a podvádzania, ktoré sú bežnou praxou v Sovietskom zväze, do ktorého máme byť začlenení, sa teraz používajú tu v Spojených štátoch. Sú tu oveľa účinnejšie než v Rusku, pretože Američania sa na rozdiel od sovietskych občanov ešte nenaučili očakávať, že im ich vláda bude neprestajne klamať. Doteraz bolo hlavným postupom pri utajovaní vyhýbanie sa odpovediam, ale teraz je čoraz zjavnejšia atmosféra zúfalstva na strane vinníkov. Minister financií William Simon po prvý raz urobil osudovú chybu: skutočne klamal, a navyše písomne, o zásadnej záležitosti – o existencii centrálného jadrového trezoru skladu drahých kovov vo Fort Knox. V minulosti sme vládu vyzvali, aby jeho existenciu potvrdila alebo poprela. Identifikovali sme ho nielen názvom „centrálny jadrový trezor“, ale aj opisom, aby sme vylúčili akékoľvek nedorozumenie spôsobené terminológiou.

V liste môjmu priateľovi z 10. decembra 1975 Simon uviedol, citujem:

„Tvrdenie, že plutónium-239 je alebo niekedy bolo uložené vo Fort Knox v centrálnom jadrovom trezore, je nepravdivé a armáda práve vykonala rozsiahle testovanie skladu drahých kovov a nezistila nijaké známky rádioaktivity. Mal by som dodať, že nič také ako centrálny jadrový trezor neexistuje.“

Všimnite si, že Simonovo popretie prítomnosti plutónia-239 v sklade je priamo spojené s popretím existencie centrálneho jadrového trezoru. Samozrejme, ak centrálny jadrový trezor neexistuje, nemôže obsahovať plutónium-239! Na druhej strane však, ak chcete veriť, že jeho popretie plutónia je pravdivé, musíte veriť aj tvrdeniu, že v sklade nijaký centrálny jadrový trezor neexistuje. Ak by klamal o jednom, klamal by aj o druhom.

S týmto na pamäti si teraz vypočujte úryvok z ďalšieho listu. Tento napísal jednému z mojich spolupracovníkov generálporučík vo výslužbe John L. Ryan mladší, bývalý veliaci generál vo Fort Knox. Generál Ryan pravdepodobne vie o sklade viac než ktokoľvek iný, kto kedy velil Fort Knox. Absolvoval tam dve služobné pôsobenia, než sa po tretí raz vrátil ako veliaci generál. A keď sa v roku 1937 zlato prvýkrát prevážalo do Fort Knox na uskladnenie, práve jemu zverili riadenie samotného fyzického presunu prichádzajúceho zlata do skladu. O spornom centrálnom jadrovom trezore hovorí, citujem:

„Keď používam slovo ‚trezor‘, myslím tým centrálné jadro skladu, kde boli uložené zlaté tehly. Tento trezor sa nachádzal pod úrovňou terénu a vstúpiť doň bolo možné iba cez špeciálne skonštruované dvere bankového typu, ktoré sa otvárali k skrutkovému výťahu. Tieto dvere boli v prijímacej a expedičnej časti skladu. Prijímacia a expedičná miestnosť bola nad úrovňou terénu. Trezor bol pod úrovňou terénu. Okolo vlastného trezoru, čiže centrálneho jadra, viedla pod úrovňou terénu chodba. Pozdĺž tejto chodby sa nachádzalo niekoľko komôr pripomínajúcich cely. Z tejto chodby nebolo možné vstúpiť do trezoru.“

Priatelia, návštevníci v septembri 1974 videli iba chodbu s jej komorami. Generál Ryan jednoznačne potvrdzuje existenciu centrálneho jadrového trezoru, kde malo byť zlato, ak tam vôbec nejaké bolo. A ako jeho list objasňuje, návštevníci v roku 1974 nemali možnosť dozvedieť sa o ňom, keď prechádzali chodbou a pozerali sa do malých komôr, o ktorých ste počuli a čítali v správach.

Takéto nehanebné klamanie je samo osebe dosť zlé, ale narastajúce zúfalstvo bratov Rockefellerovcov a ich prisluhovačov v súvislosti s Fort Knox už prekračuje obyčajné klamanie. Keď hrozí odhalenie mimoriadne škodlivého tajomstva, bežnou praxou je odvieť od neho pozornosť a zahmlieť problém zámerným odhalením niečoho iného: niečoho omnoho menej závažného a nebezpečného než skrývané tajomstvo, ale dostatočne šokujúceho na to, aby to uspokojilo hlad verejnosti po pravde.

Pri našej dnešnej úplne manipulovanej vláde je dobré riadiť sa týmto pravidlom: keď sa odhalí niečo, čo vyzerá skutočne škodlivo, spýtajte sa sami seba: „Prečo to púšťajú von? Od čoho horšieho sa snažia odvieť moju pozornosť?“ Napríklad senzačné odhalenia senátora Churcha z minulého leta o smrtiacich toxínoch z mäkkýšov a podobných látkach presvedčili mnohých, že sa dozvedeli celú škaredú pravdu o previneniach CIA. V skutočnosti však zakrýval to, čo vedel o šílenom jadrovom superjede vo Fort Knox – o niečom tisíckrát horšom než všetko, čo odhalil.

Teraz bola rovnakým spôsobom spustená kampaň na utajenie úniku superjedu z plutónia-239 z Fort Knox, a je to hrozné. Pred niekoľkými dňami, 12. januára 1976, nákladné auto prevážajúce rádioaktívny odpad „náhodou“ havarovalo vo východnom Kentucky, priamo v srdci oblasti, ktorú teraz najviac postihuje únik rádioaktívneho jedu z Fort Knox. Zo 32 sudov s odpadom na aute spadlo 14 a osem z nich sa rozbilo a ich obsah unikol. Miestne novinové články obsahovali obvyklé uistenia, že nehrozí nijaké nebezpečenstvo, že všetko bolo vyčistené a podobne, ale k úniku došlo.

Len o šesť dní neskôr, 18. januára, priniesli noviny veľké články o ďalšom údajnom probléme s únikom rádioaktívneho odpadu v Kentucky.

Nákladné auto, ktoré som práve spomenul, smerovalo na skládku jadrového odpadu v Maxey Flats v Kentucky, používanú od roku 1963. A teraz sa zrazu dozvedáme, že aj tam dochádza k úniku. Federálni

vyšetrovatelia, tí úžasní strážcovia, ktorým máme dôverovať a obdivovať ich, tvrdili, že rádioaktívny odpad v oceľových, drevených a dokonca kartónových sudoch sa jednoducho hádzal do jám a zasypával zeminou. A po dvanástich rokoch práve teraz náhle zistili, že časť unikla a šíri sa pôdou, vodou a vzduchom. Štúdia Všeobecného účtovného úradu síce poskytuje štandardné uistenie, že nehrozí bezprostredné nebezpečenstvo, ale odporúča urýchlenný program na nápravu situácie a vytvorenie systematických noriem bezpečného zneškodňovania rádioaktívneho odpadu.

Prečo však všetky tieto náhle obavy z úniku rádioaktívnej kontaminácie? A prečo sa pozornosť pri skutočných prípadoch úniku zhodou okolností sústreďuje na Kentucky? Veď inde v Spojených štátoch existujú oveľa závažnejšie problémy tohto druhu, napríklad v štáte New York. Tak prečo Kentucky? Z dvoch dôvodov, priatelia. Po prvé využívajú túto príležitosť na pokračovanie jadrového „podvodu“, ktorým vás roky klamú, keď vás aj pri únikoch jadrového odpadu uistujú, že sa v skutočnosti nemusíte obávať. Ešte dôležitejšie však je, že som minulý mesiac v mesačnom AUDIO LISTE č. 7 priamo vyzval federálnu vládu, aby moje obvinenia dokázala alebo vyvrátila. A podrobne som uviedol spravodlivý, objektívny spôsob, ako to urobiť. To, čo sa teraz deje, je ich odpoveďou na moju výzvu. Šírením správ o iných druhoch únikov rádioaktívneho odpadu v širšom okolí Fort Knox, a možno aj zámerným spôsobovaním takýchto únikov – ako pri nehode nákladného auta – horúčkovo manipulujú s dôkazmi.

Program, ktorý som navrhol, teda meraniami mimo areálu zisťovať únik zo skladu drahých kovov vo Fort Knox, by podľa ich terajšieho možného argumentu už nič jednoznačne nedokázal o mojich obvineniach pre tieto ďalšie rádioaktívne úniky, ktoré boli údajne tiež zrazu objavené v tom istom regióne. Ja osobne by som rád videl celú záležitosť Fort Knox raz a navždy uzavretú a viem, že aj vy. Viem, že moje obvinenia týkajúce sa zlata a plutóniového jedu sú pravdivé. Ale čisto hypoteticky, AK by som sa mýlil, radšej by som chcel, aby mi poctivo dokázali omyl v ktoromkoľvek alebo vo všetkých bodoch a aby som sa stal terčom posmechu, než aby sa obavy amerického ľudu z tejto veci takto donekonečna naťahovali.

Nech je pravda akákoľvek, chcem, aby ste ju poznali. Rockefellerovskí prisluhovači vo vláde však až príliš dobre vedia, že pravda je presne taká, akú som vám povedal, a nechcú, aby ste ju poznali. Urobia čokoľvek a všetko, aby sa zachránili, bez ohľadu na to, koľko ďalších ľudí pritom odsúdia na záhubu. A tak, priatelia, toto je krutá skutočnosť za uhladenou maskou našej federálnej vlády ovládanej Rockefellerovcami. My, ľud, musíme vyvinúť tlak, ktorý povedie k poctivému vyšetreniu a náprave týchto vecí.

Spojené štáty sú pod palcom moderných zločincov. Ak ich nepostavíme pred spravodlivosť, privedú nás a naše deti do úplnej skazy. Kongres Spojených štátov zatiaľ nepovažoval za vhodné ani len posúdiť moje obvinenia týkajúce sa zlata, plutónia či čohokoľvek iného! Problém nie je v tom, že nemám dôkazy, ale že ich mám priveľa. To isté platí pre ministerstvo spravodlivosti, Všeobecný účtovný úrad, Biely dom a tak ďalej, a tak ďalej.

Nedávno nám však jeden kongresman, ktorý v apríli 1974 počul moju výpoveď v Kongrese o chýbajúcom zlate vo Fort Knox a ktorý v septembri 1974 navštívil Fort Knox, dal malú príležitosť – či už vedome, alebo nevedome. Jeho voliči naňho neustále naliehali, aby im dal odpovede o Fort Knox. V nedávnych odpovediach, ktoré mi boli postúpené, nás v podstate vyzval, aby sme urobili presne to, o čo sa snažíme takmer dva roky: predložili svoje obvinenia a dôkazy pred príslušným právnym fórom. Našou odpoveďou je šesťstranový „otvorený list“ môjho schopného vlasteneckého spolupracovníka, pána Edwarda Durella z Berryville vo Virgínii. List je adresovaný kongresmanovi Johnovi B. Conlanovi z Arizony. Je však otvorený, pretože na základe doterajších skúseností máme len málo dôvodov na optimizmus, že urobí niečo konštruktívne, pokiaľ ho k tomu neprinúti tlak verejnosti.

List predkladá obvinenia, ktoré sa úplne zhodujú, dokonca aj svojou právnou formou, s obvineniami v ústavnej obžalobe prezidenta Nixona zo strany Snemovne reprezentantov. Je to právny dokument a VY ste celoštátna veľká porota. Podľa našej ÚSTAVY sme napokon práve my, ľud, najvyššou ľudskou autoritou v našej krajine a JE NA VÁS rozhodnúť. Zaslúžia si naše obvinenia otvorené, úplné a poctivé vyšetrenie pred príslušným právnym fórom, alebo nie? Ak áno, JE NA VÁS podať „občiansku obžalobu“ tým, že budete od svojich zvolených zástupcov žiadať zabezpečenie právneho fóra prostredníctvom vyšetrovania Kongresu alebo formálneho konania pred veľkou porotou.

Teraz nasleduje list pána Durella kongresmanovi Conlanovi z Arizony. Od tohto miesta až po podpis pána Durella budem citovať z listu. List pána Durella je datovaný 7. januára 1976:

Otvorený list Edwarda Durella

„Vážený pán Conlan,

Vaše listy z 5. decembra 1975 pani Mary Barrowovej a pánovi Artovi Bentleymu, obom z Lake Havasu City v Arizone, mi boli zaslané na vyjadrenie. Preto píšem priamo Vám a kópie posielam im aj ďalším zainteresovaným stranám.

Vo svojom liste pani Barrowovej okrem iného uvádzate, citujem: ‚Veľké poroty sa zostavujú na vyšetrovanie trestnej činnosti‘ a že ak, citujem: ‚Vy osobne máte dôkazy o trestných činoch spáchaných v súvislosti so zlatými zásobami nášho národa, prosím, oznámte mi to, aby som Vás mohol priamo spojiť s príslušnými predstaviteľmi ministerstva spravodlivosti Spojených štátov, do ktorých právomoci by táto vec patrila.‘

V liste pánovi Bentleymu okrem iného uvádzate, že hoci máte, citujem, ‚isté pochybnosti‘ o situácii so zlatom, citujem: ‚Môžem Vás uistiť, že vystavenie akémukoľvek rádioaktívnemu jedu by mi spôsobilo vážne ochorenie. Ani ja, ani nikto iný, kto navštívil Fort Knox, takýmto ochorením netrpel.‘

Dovoľte nám najprv odpovedať na Váš list pánovi Bentleymu. V nukleárnej medicíne je všeobecne známe, že ak je človek vystavený žiareniu alfa častíc plutónia, smrť na rakovinu môže prísť v priebehu mesiacov alebo rokov. Všetko závisí od dávky a dĺžky vystavenia. V tejto súvislosti Vám odporúčame obrátiť sa na Dr. Johna Gofmana, bývalého emeritného profesora lekárskej fyziky na Kalifornskej univerzite v Berkeley, alebo si ho vypočuť na hodinovej magnetofónovej kazete, ktorú možno získať od AUDIO BOOKS, INC., P. O. Box 16428, Fort Worth, Texas, 76133; osobitná nahrávka č. 2 stojí 6 dolárov vrátane poštovného.

(Redakčná poznámka – adresa v roku 1981: The Dr. Beter AUDIO LETTER Suite 5092, 1629 K Street, N.W. Washington, D.C. 20006. Aktuálna cena: 7,50 dolára vrátane poštovného.)

Na tejto nahrávke Dr. Gofman hovorí okrem iného o účinkoch rádioaktívneho jedu.

Navyše v stredovýchodných štátoch došlo za prvých sedem (7) mesiacov tohto roka k viac než 18-percentnému nárastu úmrtí na rakovinu oproti minulému roku, pričom lekárske autority nepoznajú príčinu. Domnievali sa, že v posledných rokoch dosiahli taký veľký pokrok v boji proti rakovine, a preto ich taký prudký nárast v prvých siedmich mesiacoch tohto roka oproti minulému roku práve v tejto oblasti privádza do rozpakov.

Ešte jedna vec o tomto rádioaktívnom jede v sklade drahých kovov Spojených štátov vo Fort Knox, ďalej nazývanom ‚Fort Knox‘. Zo zdrojov v spravodajskej oblasti vieme, že tento plutóniový jed bol súčasťou plutónia-239 ukradnutého členmi spravodajskej komunity v roku 1966 a že táto mimoriadne smrtiaca látka bola spracovaná v štyroch závodoch – dvoch v Kentucky, jednom v Severnej Dakote a jednom v Kalifornii – na rádioaktívny kvapalný jed. Dôstojník CIA Harold Leroy White ho potom pod

krytím nadnárodnej cementárskej korporácie dopravil po 60 librách do Peru, Panamy, Bolívie a Argentíny. Jediným účelom bolo vyhrážať sa kontamináciou vodovodných systémov, ktoré v týchto krajinách naplánovali a vybudovali Spojené štáty, a tak vyvíjať politický a hospodársky nátlak. Šesťdesiat libier určených na použitie v Argentíne však pán White priviezol späť a uložil do centrálneho jadrového trezoru vo Fort Knox, kde sú uskladnené od konca roka 1968. Nádoby teraz korodujú a spôsobujú únik a kontamináciu celých oblastí východne a juhovýchodne od Kentucky, až po tak vzdialenú Kubu. Táto kontaminácia ohrozuje životy viac než 40 miliónov ľudí v tejto krajine. Môžeme si dovoliť považovať týchto ľudí za obetovateľných?

Federálna vláda teraz verejne priznala naše tvrdenia, že vo Fort Knox sa skladuje ópium a morfín – 150 000 libier ópia a 24 000 libier morfínu. Prečo nechce priznať existenciu plutónia?

Možno preto, že by tým vládu vystavila tisícom súdnych konaní o stovky miliónov dolárov podľa federálneho zákona o nárokoch na náhradu škody a/alebo Priceovho-Andersonovho zákona, zákona o atómovej energii z roku 1954 v znení neskorších zmien, hlavy 42, § 2011 a nasledujúcich, pre, citujem, „mimoriadnu jadrovú udalosť“, čiže, citujem: „akúkoľvek udalosť spôsobujúcu únik alebo rozptýlenie zdrojového, osobitného jadrového materiálu alebo vedľajšieho produktového materiálu z miesta jeho zamýšľaného uzavretia v množstvách mimo areálu alebo spôsobujúcu úroveň žiarenia mimo areálu, ktorá mala alebo pravdepodobne bude mať za následok značné škody osobám mimo areálu alebo na majetku mimo areálu.“

A prečo nechce priznať stratu našich zlatých rezerv? Z rovnakých dôvodov: pre súdne konania vrátane trestných. A práve v tejto súvislosti by sme teraz radi nadviazali na Váš návrh pani Barrowovej a vymenovali obvinenia zo závažných trestných činov spáchaných v súvislosti so zmiznutím zlatých rezerv ľudu.

V mene amerického ľudu sa týmto obviňuje ministerstvo financií Spojených štátov – ďalej len „ministerstvo financií“ – z toho, že v rozpore so svojou ústavnou povinnosťou chrániť zlato ľudu a v rozpore so svojou ústavnou povinnosťou dbať na riadne vykonávanie zákonov týkajúcich sa ochrany a úschovy tohto zlata tieto povinnosti nespĺnilo. Medzi 1. januárom 1961 a 1. januárom 1974, ako aj pred týmto obdobím a po ňom, sa ministerstvo financií prostredníctvom svojich úradníkov a zástupcov a v súčinnosti s ďalšími osobami v amerických kruhoch finančnej moci zapojilo do konania alebo plánu zameraného na prisvojenie zlata ľudu, ktoré mu bolo zverené do úschovy, s deklarovateľným cieľom neoprávneného obohatenia; a do konania alebo plánu zameraného na utajenie, zatajenie a ochranu zodpovedných osôb a na zatajenie existencie a rozsahu ďalších nezákonných tajných činností.

Prostriedky použité na uskutočnenie tohto konania alebo plánu zahŕňali jeden alebo viac z nasledujúcich postupov:

1. Ministerstvo financií neposkytlo pravdivé vyúčtovanie množstva zlata odvezeného zo skladov drahých kovov Spojených štátov v rokoch 1961 až 1968 pod zámienkou „dohody o londýnskom zlatom poole“.
2. Ministerstvo financií neodhalilo skutočné ceny, ak vôbec nejaké boli prijaté, za predaj uvedeného zlata ani mená jeho konečných kupujúcich.
3. Ministerstvo financií neposkytlo pravdivé vyúčtovanie množstva zlata odvezeného zo skladov drahých kovov Spojených štátov v rokoch 1968 až 1974 pod zámienkou pôsobenia výboru ad hoc zloženého okrem iných z predsedu Rady Federálneho rezervného systému, predsedu Rady ekonomických poradcov, predsedu Rady Bieleho domu pre medzinárodnú hospodársku politiku, ministra zahraničných vecí a ministra financií.

4. Ministerstvo financií vydalo vyhlásenie datované 31. augusta 1974, ktoré údajne uvádzalo 24 miliónov uncí zlata spĺňajúceho štandard good delivery vo Fort Knox, hoci minister financií 3. decembra 1974 v skutočnosti priznal, že takýto údaj je nepravdivý alebo zavádzajúci.

5. Ministerstvo financií 9. decembra 1974 bez zákonného oprávnenia odobralo dva milióny uncí zlata z Fondu stabilizácie výmenných kurzov jednoduchým účtovným postupom. O štyri dni neskôr prostredníctvom Správy všeobecných služieb oznámilo, že 6. januára 1975 sa uskutoční aukcia dvoch miliónov uncí zlata v stave „ako stojí a leží“. Navyše sa 30. júna 1975 uskutočnila holandská aukcia zvyšku uvedeného zlata za cenu, ktorú nemožno považovať za najvýhodnejšiu pre amerických daňovníkov.

6. Ministerstvo financií dalo 11. apríla 1975 vydať vyhlásenie, ktoré je nepravdivé alebo zavádzajúce, pretože údajne uvádza všetky zásielky zlata vyvezené z Fort Knox. V skutočnosti tento zoznam okrem iného vynechal zásielku zlata v štyroch (4) návesových súpravách z 20. januára 1965, ktorá obsahovala 1,762 milióna uncí v hodnote viac než šesťdesiatjeden miliónov dolárov (61 000 000 dolárov) pri cene 35 dolárov za trojskú uncu – vtedajšej oficiálnej paritnej hodnote zlata.

7. Ministerstvo financií má vo svojej bezprostrednej držbe a pod kontrolou potrebné kľúče, číselné kombinácie a údaje časového ovládania trezorov, skladov a ich mechanizmov. Má preto najvyššiu povinnosť dbať na riadne plnenie zvereného poslania. Konalo však v rozpore s týmto poslaním a spôsobom podryvajúcim zodpovednú vládu, na veľkú ujmu a zjavnú škodu ľudu Spojených štátov: v súčinnosti s ďalšími pomáhalo a napomáhalo tajnému odstraňovaniu zlata pod rúskom zákonného oprávnenia.

8. Ministerstvo financií vydávalo nepravdivé alebo zavádzajúce vyhlásenia s cieľom oklamať ľud Spojených štátov a presvedčiť ho, že sa uskutočnila dôkladná a úplná prehliadka a audit v súvislosti s tvrdeniami, že Fort Knox neobsahuje významné množstvá zlata a že zlato nie je vyúčtované. Inšpekčná návšteva Fort Knox 23. septembra 1974 ukázala jednu (1) komoru podobnú cele, č. 33, ktorá obsahovala iba tehly medenej farby. Pani Mary Brooksová, riaditeľka mincovne pri ministerstve financií, povedala, citujem: „Všetko je tu.“ Jej vyhlásenie je obdobou takzvaného auditu z októbra 1974, ktorý sa týkal iba troch (3) takýchto komôr vo Fort Knox a ktorého správa mala byť predložená Kongresu 10. februára 1975 – tiež na základe presvedčenia, citujem: „Všetko je tu.“

Navyše inšpekčná návšteva a audit navodzovali dojem, že zlato vo Fort Knox spĺňa štandard good delivery a že zvyšných desať (10) komôr je plných zlata tohto štandardu.

9. Ministerstvo financií zadržiava relevantné a podstatné dôkazy alebo informácie pred americkým ľudom, úplne ignoruje alebo porušuje ústavné právo ľudu vedieť, čo sa stalo s jeho zlatými rezervami, a jeho právo na slobodný prístup k informáciám. Robí tak na účely nesúvisiace s národnou bezpečnosťou, presadzovaním zákonov ani akýmkoľvek inými zákonnými funkciami ministerstva financií: centrálny jadrový trezor vo Fort Knox bol zatajený pred inšpekčnou skupinou, ktorú tvorilo viac než sto pracovníkov spravodajských médií, šesť (6) členov Snemovne reprezentantov a jeden (1) senátor Kongresu Spojených štátov.

10. Ministerstvo financií nezákonne využilo svoju právomoc, aby spôsobilo, že Všeobecný účtovný úrad nesplnil povinnosť dbať na riadne vykonávanie zákonov. Všeobecný účtovný úrad, ktorý je orgánom zákonodarnej moci, bol totiž prinútený mať vo vyúčtovacej komisii na audit údajného zlata vo Fort Knox iba dvoch (2) vlastných pracovníkov, zatiaľ čo ministerstvo financií malo v tej istej komisii trinásť (13) vlastných pracovníkov.

11. Ministerstvo financií od roku 1953 nezabezpečilo každoročnú fyzickú inventúru zlata ľudu. Tým nesplnilo povinnosť dbať na riadne vykonávanie hlavy 31 Zákonníka Spojených štátov, pretože nevykonávalo požadované každoročné fyzické inventúry.

Vo všetkom tomto a v ďalších záležitostiach konalo ministerstvo financií v rozpore so zvereným poslaním a spôsobom podrývajúcim ústavnú vládu, na veľkú ujmu práva a spravodlivosti a na zjavnú škodu ľudu Spojených štátov. Preto takéto konanie alebo plán ministerstva financií prostredníctvom jeho úradníkov, zástupcov a ďalších osôb konajúcich s ním v súčinnosti odôvodňuje predvedenie týchto osôb pred príslušné právne orgány, aby sa zodpovedali z týchto obvinení. Ďalej odôvodňuje navrátenie zlata ľudu, s výnimkou časti kontaminovanej rádioaktívnym jedom, za ktorú má byť týmto osobám uložené zaplatiť aktuálnu trhovú cenu zlata, a ďalšie primerané opatrenia, ktoré sa za daných okolností budú považovať za spravodlivé a náležité.

Na podporu obvinení Vás upozorňujeme na ČESTNÉ VYHLÁSENIE bývalého kongresmana Franka Chelfa zo 7. apríla 1975, v ktorom pod prisahou okrem iného uvádza, citujem: ‚Vláda Spojených štátov sa z Fort Knox pohybovala potichu ako kostolná myš‘ a že zlato bolo, citujem, ‚neustále a tajne v pohybe‘.

Fort Knox sa nachádza v kongresovom obvode bývalého kongresmana Chelfa. Ďalej pod prisahou uvádza, citujem: ‚V reakcii na moje predchádzajúce žiadosti o informácie o odvoze zlata boli úradníci ministerstva financií zdvorilí a veľmi priateľskí, ale vždy neurčití alebo vyhýbaví.‘ Pán Chelf už predtým predniesol tie isté obvinenia na pôde Snemovne reprezentantov, ale bez výsledku. (Pozri Congressional Record, strana 15522, 21. augusta 1963.)

Ďalej generálporučík John L. Ryan mladší, americká armáda, vo výslužbe, vo svojej výpovedi 26. septembra 1975 pred kongresmanom Otisom G. Pikom v jeho kancelárii dokázal existenciu centrálného jadrového trezoru a dokonca ho načrtnol. Vzhľadom na to neexistuje nijaký platný dôvod, aby minister financií naďalej popieral existenciu centrálného jadrového trezoru vo Fort Knox, pokiaľ sa v ňom neskladuje niečo prísne tajné. Pripúšťame, že v šesťdesiatych rokoch mohla byť potrebná určitá miera utajenia, keď bolo všetko zlato vo Fort Knox uložené v centrálnom jadrovom trezore. Prečo však utajovanie teraz, keď hlavný kontrolór 10. februára 1975 uviedol, citujem: ‚K 30. júnu 1974 bolo približne 55 % zlata vykazovaného ministerstvom financií uložených v trinástich (13) zapečatených komorách skladu drahých kovov Spojených štátov vo Fort Knox v Kentucky?‘

Ako ďalší dôkaz Vám dávame do pozornosti súvahy dvanástich bánk Federálneho rezervného systému, ktoré vedú účty zlatých certifikátov ako aktívum predstavujúce uvedené množstvo zlata. To sa zase premieta ako záväzok v súvahách ministerstva financií. Tvrdíme však, že tieto účty zlatých certifikátov vykazujú aktíva – zlato – ktoré v trezoroch ministerstva financií v skutočnosti neexistujú. Rovnaká situácia existovala v roku 1943 v prípade striebra, keď, citujem: ‚14 000 ton striebra z rezerv ministerstva financií, ktoré kryli americké papierové peniaze, bolo tajne odobratých z trezorov ministerstva financií, hoci sa naďalej verejne vykazovali v jeho súvahách.‘ Citované z knihy profesora Carrola Quigleyho „Tragedy and Hope“, strana 855, 1966/1974.

Mohli by sme pokračovať, ale postačí povedať, že ministerstvo financií počas nášho osemnásťmesačného vyšetrovania nepodniklo kroky na vyvrátenie vyššie uvedených základných obvinení dôkazmi. Naše hospodárstvo medzitým trpí dvojitou pohromou, infláciou a defláciou – vysokými cenami spolu s vysokou nezamestnanosťou – pôvodne spôsobenou tajným zbavením sa našich zlatých rezerv a súvisiacim plánom.

Pán C. Gordon Tether v článku z 11. decembra 1975 s názvom, citujem, ‚NOVÝ ZVRAT V SÁGE FORT KNOX‘ v londýnskych Financial Times uviedol, citujem:

„Nech by však bola cena v podobe straty prestíže akákoľvek, nebolo by pre americké úrady rozumné urobiť všetko potrebné, aby ukázali, že vo Fort Knox nejde o utajovanie? Vo svetle toho, čo sa v Spojených štátoch odohralo za posledných niekoľko rokov, teraz skutky nevyhnutne hovoria hlasnejšie než slová; a odmietanie dokázať, že nemajú čo skrývať, musí nevyhnutne naďalej podporovať presne opačný dojem.“

Vzhľadom na všetko uvedené, boli by ste, prosím, taký láskavý a spojili podpísaného a Dr. Petra Betera, ako ste to ponúkli pani Barrowovej, citujem: „priamo s príslušnými predstaviteľmi ministerstva spravodlivosti Spojených štátov, do ktorých právomoci by táto vec patrila“? Som oprávnený uviesť, že Dr. Beter súhlasí s obsahom tohto listu a je úplne pripravený predložiť ďalšie dôkazy pred veľkou porotou Spojených štátov a pred ktorýmkoľvek vyšetrovacím výborom Kongresu na potvrdenie tu uvedených aj ďalších obvinení.

Ďalej navrhujem, aby ste na tento list osobne upozornili predsedu bankového výboru Snemovne reprezentantov, ktorého ste členom, aby prijal primerané opatrenia. Ak to neurobíte, dodá to vierohodnosť tvrdeniu, že ste sa aj Vy sám stal súčasťou utajovania tejto životne dôležitej záležitosti. A ak predseda uvedeného výboru neprijme takéto opatrenia, dodá to ďalšiu vierohodnosť tvrdeniu, že je sám v spolku so skrytými silami pôsobiacimi v amerických kruhoch finančnej moci.

S najväčšou úctou, EDWARD DURELL.“

## **Téma č. 2 - Pokrok a problémy Rockefellerovcov v ich úsilí stiahnuť naše hospodárstvo na sovietsku úroveň**

V AUDIO KNIHE č. 2 „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“ som vás upozornil, aby ste sledovali signál krachu akciového trhu, čím som myslel celkovú nezamestnanosť v rozsahu 20 až 25 %. Bratia Rockefellerovci to pôvodne naplánovali na jeseň 1975, ale ich harmonogramy čoraz viac narúšalo zamestnanie utajovaním škandálu vo Fort Knox a kroky Indiry Gándhiovej proti CIA z minulého leta. Aj tak však horúčkovo pracujú, aby znova poskladali jednotlivé časti svojho plánu.

Tu v Amerike vláda oficiálne tvrdí, že nezamestnanosť v novembri 1975 bola 8,3 %. Moje vlastné dôverné informácie priamo zo zdrojov v Úrade štatistiky práce však hovoria, že skutočný novembrový údaj presahoval 15 % – a ďalej rastie! Skutočná úroveň nezamestnanosti sa preto teraz čoraz viac približuje k úrovniam signalizujúcim krach akciového trhu, ktoré som odhalil takmer pred rokom.

Dow Jonesove indexy medzitým v poslednom čase umelo prudko rastú vo vlastnom svete snov, úplne odtrhnutom od reality. Pripravuje sa pôda pre dramatický, viditeľný pád nadol, ak bratia Rockefellerovci prestrihnú lano výťahu akciového trhu.

A mesto New York, údajne chránené pred úplným bankrotom federálnymi pôžičkami, už značne zaostáva za harmonogramom získavania financií potrebných na udržanie sa nad vodou v rámci tohto úverového programu. Zároveň sú banky v krajine opäť predmetom rozsiahlych obáv, a niet sa čo čudovať. Nedávno boli na titulné strany významných novín ovládaných Rockefellerovcami zámerne umiestnené články o údajnej nestabilite obrovskej Chase Manhattan Bank a ešte väčšej First National City Bank of New York, oboch ovládaných Rockefellerovcami. Čiastočne ide o snahu znížiť nápadnosť Rockefellerovcov slovami: „Pozrite, aj my máme problémy.“ Ešte dôležitejšie však je, že ide o zámernú snahu podkopať dôveru v celý náš bankový systém. Banky a ich klienti by preto mali dávať pozor na problémy. Publikáciou, ktorá výborne sleduje situáciu v bankovníctve aj mnohé ďalšie záležitosti, je Daily News Digest, Box 27496, Phoenix, Ariz. 85061.

Tohtomesačné zasadnutie Medzinárodného menového fondu na Jamajke neprinieslo komuniké ani všeobecnú dohodu a iba odrážalo pretrvávajúci zmätok.

Pod tlakom tlejúceho škandálu vo Fort Knox na jednej strane a hroziacej vojny na Blízkom východe na druhej sa hlavný cieľ bratov Rockefellerovcov teraz sústredil na jediné: zrušiť oficiálnu cenu zlata v Amerike, aby sa neexistujúca americká zásoba zlata mohla potichu vyradiť zo súvah ministerstva financií a Federálneho rezervného systému. Väčšina zlata MMF je zatiaľ mimo ich dosahu.

### **Téma č. 3 - Takzvané „uvolňovanie napätia“ a ignorované prorocké varovania Georgea Washingtona**

Minulé leto Indira Gándhiová tvrdo zakročila proti CIA, aby zastavila prevzatie svojej krajiny, Indie, Rockefellerovcami. Existujúce vojnové prípravy boli okamžite presmerované a odvtedy sa pripravuje nová veľká ázijská vojna. V mesačnom AUDIO LISTE č. 6 pred dvoma mesiacmi som podrobne vysvetlil základnú stratégiu tejto vojny vrátane úlohy konfliktu na Blízkom východe pri príprave cesty k ázijskej vojne. Plány rýchlo napredujú.

Pred niekoľkými dňami sa japonský premiér Miki chytil do sovietskej pasce. V reakcii na strohé a nespokojujúce správanie Sovietov oznámil, že Japonsko podpíše zmluvu s červenou Čínou obsahujúcu klauzulu proti sovietskej hegemonii, ktorú si Čína želá. Zároveň, ako ste si možno všimli v správach, americkí podnikatelia rýchlo balia a odchádzajú z Japonska. Údajne preto, že ich japonskí zástupcovia sú už pripravení riadiť veci sami, ale v skutočnosti preto, že záujmové skupiny bratov Rockefellerovcov odchádzajú pred vojnou, rovnako ako sa to pred niekoľkými mesiacmi stalo v Libanone.

Na prípravu pôdy pre veľkú ázijskú vojnu majú najprv vypuknúť boje na Blízkom východe. Tie majú poskytnúť zámienku na obmedzený americký jadrový úder, ktorý uzavrie arabské ropné vrty OPEC. Výsledkom bude upevnenie čínsko-japonského spojenectva pre vojnu, neutralizovanie Európy a vyvolanie skutočného utrpenia na jej území, ako aj zavedenie prídeltov benzínu, ktoré zasadia ťažký úder nášmu vratkému hospodárstvu tu v Spojených štátoch.

Teroristický útok na ministrov ropného priemyslu OPEC vo Viedni minulý mesiac, zorganizovaný našou vlastnou CIA, mal toto všetko uviesť do pohybu. Mali byť zabití dvaja kľúčoví ministri ropného priemyslu, čo malo viesť k stupňujúcim sa odvetyným akciám a vojne, ale operácia bola zbabraná. Za zbabranie tejto operácie s najvyššou prioritou bol jej vedúci Richard Welch, šéf stanice CIA v Aténach, označený za nespoľahlivého a popravený samotnou CIA.

A teraz sa Libanon, ktorý predtým slúžil najmä na odvádzanie pozornosti, stal novým odrazovým mostíkom, cez ktorý sa má širší blízkovýchodný konflikt rozšíriť. Toto všetko, priatelia, je neoddeliteľnou súčasťou takzvaného „uvolňovania napätia“ so sovietskym Ruskom na ceste k svetovej kolektivistickému diktáturu. Internacionalizmus bratov Rockefellerovcov, ktorý vždy vykresľujú ako cestu k mieru, je v skutočnosti receptom na vojnu, ničenie a zotročenie. Pre nich je to „pokrok“.

Prezident Ford 31. decembra 1975, v predvečer roka nášho dvojstého výročia, povedal, citujem: „Sloboda je najvzácnejším vlastníctvom našej minulosti.“ Ale, spoluobčania, je na nás, aby sme slobodu obnovili aj pre našu budúcnosť. Keby sme jednoducho dbali na múdre varovanie Georgea Washingtona, aby sme sa vyhýbali trvalým zahraničným spojenectvám, hrôzy, o ktorých som hovoril, by neexistovali. Vo svojom rozlúčkovom prejave nám zanechal aj mnohé ďalšie rovnako múdre postrehy, ktoré sa priamo vzťahujú na dnešok. Washingtonove slová a príklad pomohli založiť najväčší národ na zemi a môžu mu pomôcť znova sa pohnúť vpred, AK IM TO DOVOLÍME. V tomto roku nášho dvojstého výročia sa plánujem často vracáť k prezieravým múdrym radám, ktoré nám zanechal náš

velký první prezident.

Do budúceho mesiaca sa s vami lúči Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

**Späť na obsah**

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.